

кар да нема неприятелска власт и макар училища, вестници, списания, сказки, събрания и т. н. да ида в услуга. А какво е било него време — преди 55 години. Липсвали са и най-малките условия за дудовен живот, за идейно обединение, а още по-вече за бунт срещу вековен зъл господар. Младежите се задоволявали да отварят читалища, ала възрастните нито имали навик да се събират, нито смятали, че е полезно да дават пари за такива работи. Само отделни единици, по-събудени, по-смели, шепнишком се уговарвали да се събират в читалището, денасяли в пазвите си по някоя книжка, някой задграничен вестник, прочитали нещичко, поприказвали, настройвали се със сладки надежди и тихо се разотивали, за да забравят на другия ден, записани в дневната си работа, копнежите и възжеленията си.

Левски обикалял цяло лято, възпламенил доста младежи и през есента се прибрал в Букурещ.

Случка с дрехата. — През тая си обиколка Левски насмалко щял да падне в ръцете на полицията. Благодарение обаче на своята пъргавост и съобразителност, той се отървал лесно.

Полицията в Карлово винаги стояла на щрек, защото тя знаела, че Васил Иванов Гинин, разкалугерения дякон, чието име гърмяло от уста в уста, е немирнен човек и че той ходи с хайдутите в Балкана. Скитанието на Панайота Хитов и Филип Тотю с момчетата през 1867 г. навлизането на